

נולדתי ב 26 לפברואר בשנת 1923 משפחתי: הורי בלה וראובן אחיי: חיים הבכור יצחק האמצעי וזיסלה הקטנה, בעיר בוריסלב בפולין בשכונת וולנקה.

מילדותי זכור לי היטב הבית היהודי והרחוב היהודי כל משפחתי הגדולה והמורחבת גרה באותו הרחוב. בנערותי השתייכתי לתנועת גורדוניה

בהיותי בן 15, עם פרוץ מלחמת העולם השנייה, יום אחד ללא הסבר הגיוני נטלתי בידי קופסת גפרורים עזבתי את הבית ועליתי לרכבת מספר חודשים הייתי בקולחוז ואז התגייסתי לצבא אנדרוס. כל משפחתי נותרה מאחור. אימי ואחיי הקטנים ברחו גם הם לרוסיה ומשם עקבותיהם לא נודעו אבא התגייס לצבא ולאחר המלחמה הצלחנו לאתר אחד את השני והוא עלה לארץ. מכל משפחתי הענפה נותרו אבא ושני בני דודים.

עד עצם היום הזה לא ברור לי מה עלה בגורלם של אמא ושל אחיי ואחותי לא עוזבת אותי המחשבה שאולי הם עדיין בחיים ונמצאים אי שם בעולם ואולי עוד יום אחד יתרחש הנס ואפגשם.

לאחר שעזבתי את הבית והצטרפתי לצבא אנדרוס עברתי דרך רוסיה במינוס 40 קור משם הגענו אירן למדבר הלוהט ב 40 מעלות חום.

בפברואר 1943 הגענו לארץ ישראל, עזבתי את הצבא הפולני והגעתי לקיבוץ משמר השרון, גרתי באוהל בודד ולמדתי מקרוב מהו קיבוץ. מצאו חן בעיני החיים בקיבוץ, שם גם היכרתי את רעייתי שושנה.

ביוני 1946 ב"שבת השחורה" נלקחתי למעצר ע"י הבריטים הובלתי ללטרון ולאחר מכן לרפיח.

שושנה ואני נישאנו בדצמבר 1948 בירושלים בעיצומה של מלחמת השחרור, כל הנוכחים בחתונתנו לבשו מדי צבא והדי היריות היו ברקע.

הקמנו את ביתנו במעלה החמישה מאז ועד היום. שנינו מאוד פעילים בחיי הקבוץ עבדנו בענפי החקלאות והארוח והקמנו משפחה לתפארת לנו 3 בנות 8 נכדים ו 13 נינים.

4 דורות בקיבוץ בארץ ישראל מנער בודד שעזב את ביתו בגיל 15 בפולין

השנה חגגנו בבריאות טובה יום הולדת 93 ורעייתי שושנה חגגה 88.

אני אברהם גנני מדליק היום את נר הזכרון

לזכר משפחה גדולה, ענפה ומפוארת אשר היתה חלק מקהילת העיר בוריסלב שמנתה 20,000 יהודים, שרובם ניספו והושמדו מורעבים ומושפלים מבלי יכולת להתגונן ע"י הצורך הנאצי ועוזריו, על לא עוול בכפם ורק בגלל היותם יהודים.

בי נשבעתי כי לא אדרוך עוד על אדמת פולין שאדמתה ספוגה בדם אימי ואחיי. אני מקדיש נר זה לאימי היקרה בלה ולשלושת אחיי חיים יצחק וזיסלה הקטנה

אברהם גנני

יום הזכרון לשואה ולגבורה

2016